

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 88

Číslo 36

7. září 2008

Cena: 6 Kč

LÉTO STRÁVILY NA CÍRKEVNÍCH TÁBORECH STOVKY DĚTÍ

Nevím, jak vám, ale mně letošní prázdniny uběhly jako voda a je tu opět začátek školního roku. Pro rodiče školáků to znamená seznam věcí, které je třeba pro své ratolesti obstarat, pro školáky samotné nutnost zmírnit svou letní živost a "ukázat se", pro budoucí prvňáčky je pak škola velkým otazníkem, na nějž již velmi brzy dostanou, doufejme, příjemnou odpověď.

Avšak ještě než zasedneme do školních lavic, dovolte mi malé ohlédnutí za letošními prázdninami, a to konkrétně za letními tábory pro děti a mládež, které byly pořádány v rámci naší církve. Je jistě velmi potěšující, že se těchto akcí koná rok od roku více. Letos se sestře Vladimíře Mrákové, referentce úřadu ústřední rady pro duchovní péči, podařilo shromáždit údaje o třiceti táborech a dalších akcích. Nabídka to byla vskutku různorodá – jak z hlediska místa konání, věku účastníků, tak i co se týče programu. Tábory se konaly po celé republice, dva dokonce v cizině – David Smetana z Červeného Kostelce zorganizoval přechod Velké Fatry na Slovensku a prostějovská náboženská obec pod vedením bratra Miloše Košíčka vyrazila na pouť do Taizé ve Francii. Brněnská diecéze připravila v Příbyslavi pracovní expedici pro mládež, konaly se tábory rodinné (v Betlémě v Janských Lázních organizovaný pardubickým vikariátem a Tábor Broučků ve Velké Úpě v Krkonoších, který připravila pražská diecéze), ve Velké Úpě se konal také English Camp (organizace náboženská obec Červený Kostelec a Trutnov).

Táborů bylo ještě mnohem víc, některé se konají tradičně již řadu let, jiné měly letos premiéru. Moc děkujeme všem, kteří tyto akce pro děti a mládež připravují a také za to, že nám informace o nich zaslali. Doufáme, že se pochlubíte i zprávičkou o jejich průběhu do Českého zápasu.

Já si teď neodpustím pár slov o táboře, který jsme jako již po mnoho let konali ve středisku pražské diecéze v Borovnici u Vlašimi. Letos to bylo v termínu 5. – 26. července a tématem byla biblická kniha Ester. Tábora se účastnilo celkem šestnáct dětí a mládežníků ve věku 5 – 17 let.

Ačkoliv meteorologové v červnu prokovali, že následující měsíc bude horký, člověk mluví, Pán Bůh mění. Přesně druhý den tábora začalo pršet a s kratšími přestávkami přišlo přesně do předposledního dne, abychom měli na odjezd hezky. Nebudu tvrdit, že nám to nebylo líto, zvláště když jsme měli "za rohem" tak pěkný rybník Valcha na koupání, u nějž navíc sídlil náš "družební" stanový tábor, plný děvčat a chlapců, s nimiž se naše děti velmi brzy a hlavně velmi spřátelily. Nicméně i tak jsme si tábor, myslím, dost užili – když jsme se nemohli koupat, pozvali nás například přátelé od Valchy na táborák, při kterém jsme si špekáčky opékali pěkně v dešti v pláštěnkách... Nikdo si však nestěžoval, zřejmě (alespoň většinu z nás) hrálo mládí. My jsme kamarády ze stanů – kteří na tom v tomto počasí byli podstatně hůř než my – na oplátku pozvali alespoň na diskotéku, aby se zahřáli tancem.

Ovšem během tří týdnů přeci jen ne-

prší bez přestávky (naštěstí nás nepostihla biblická potopa), takže se dala stihnout i spousta jiných věcí než jen sušení mokrého šatstva a bot. Já jako zarputilý turista jsem "donutila" všechny vystoupat na bájný Blaník, po kteréžto zkušenosti jsme se následující týden na zámek Jemniště již raději dopravili vlakem. Hojně jsme také navštěvovali místní krásné lesy, abychom zdejší divokou zvěř potěšili svými hrami. A to myslím doslova. V kraji se totiž podle informací našeho pana souseda – myslivce – přemnožila divoká prasata. Jak známo,

bachyně s mládaty nebývají příliš přátelské, a proto se je děti snažily včas varovat svým hlučným chováním. Několik dní před koncem tábora také začaly růst houby. Děti pohotově vymyslely "bezvadnou" hru na to, kdo nasbírá nejvíc hub. Jelikož neměly ani košík, ani nůž, přinesly je pěkně v hlíně obalené ve svých mikínách. Hlavně, že věděly, že jich mají přesně 332. V táborové kronice je zapsáno: „Jana měla velkou radost.“ Musím podotknout, že autor zde projevil jistý smysl pro ironii.

A jakže to bylo s tou královnou Ester? Protože tentokrát příběh nebyl tak dlouhý jako v jiných letech, děti se s ním seznámily skutečně důkladně. Díky různým hrám na toto téma, dramatizacím podle vlastních scénářů i kvízům v deštivém počasí si brzy pamatovali i jména vedlejších postav, jako například Bigtana a Tereše, dvou králových služebníků, kteří se proti

němu spikli. A užili jsme si spoustu legrace – například když jsme na ohni v kotlíku připravovali královskou hostinu nebo vybírali nejkrásnější královnou (volby se ovšem účastnili i chlapci).

Jsem moc ráda, že jsme díky velkorysým darům našich sponzorů (nadace Veolia, Doma a. s., pražská diecézní rada, náboženská obec Staré Město a Vršovice) mohli dětem poskytnout vše potřebné i to, co nebylo nezbytně nutné, ale potěšilo (hračky a další odměny), především se však mohlo účastnit osm dětí z neúplných rodin, které by si nemohly dovolit tábor svým dětem zaplatit v plné výši. Pro většinu z nich to byla za celé prázdniny jediná příležitost dostat se ven z města. Doufáme, že jsme jim léto alespoň trochu zpříjemnili a že se i něco nového naučili.

Jana Krajčírková

ÚDAJE O KONÁNÍ BOHOSLUŽEB PODLE PRŮZKUMU

Vyplňování dotazníků nebývá pro nás příliš oblíbené. Přesto se ani v církvi bez tohoto způsobu průzkumu a shromažďování údajů pomocí dotazníků neobejdeme. Na základě usnesení Ústřední rady Církve československé husitské v České republice proběhlo zjišťování aktuálních údajů v náboženských obcích týkajících se duchovní správy, konkrétně konání bohoslužeb. Ke dni 14. 3. 2008 byly dotazníky odevzdány ze všech 293 náboženských obcí ČČSH v České republice. S některými uvedenými údaji, přesněji řečeno, jen s jejich velmi stručným výběrem seznamujeme čtenáře Českého zápasu.

Počet všech náboženských obcí ČČSH k 1. lednu 2008 byl 293. Pro srovnání měla naše církev v roce 1946 státně schválených 271 náboženských obcí a připravovalo se tehdy založení 44 nových obcí. Každou neděli nebo pravidelně v jiný den, například v sobotu, se konají bohoslužby naší církve z celkového počtu 293 náboženských obcí v jejich sídle na 207 místech.

Čtrnáctidenně se konají bohoslužebná shromáždění v sídle obce na 43 místech. Jednou za měsíc se konají bohoslužby v 18 náboženských obcích. Příležitostně, to znamená například o svátcích, se konají bohoslužby v 9 náboženských obcích. Náboženských obcí, ve kterých se t. č. nekonají bohoslužby vůbec, respektive v sídle obce (mohou se však konat v bohoslužebném středisku), je celkem 16.

Podle vyplněných dotazníků má naše církev 251 bohoslužebných středisek, z toho v diecézi plzeňské 22; v brněnské 62; v pražské 56; v královéhradecké 69 a v olomoucké 42. K náboženským obcím, které vykazují větší počet středisek, patří například Blansko (7), Nový Jičín (5) a Liberec (4). Kolem roku 1950 bylo zajišťováno 1 300 bohoslužebných středisek. Ačkoliv po roce 1989 vznikla nová bohoslužebná střediska nebo se některá obnovila, přesto ve srovnání s dřívějším počtem dochází ke snížení jejich počtu. Například v královéhradecké diecézi bylo ještě v roce

1985 vykazováno 104 bohoslužebných středisek.

Bohoslužby a pobožnosti pro seniory v domovech důchodců a domech s pečovatelskou službou se celkem konají na 63 místech. **Bohoslužby ve zdravotnických a nemocničních zařízeních** byly uvedeny v počtu 6. V dotazníku byly zmíněny některé bohoslužby ke zvláštním příležitostem. Nejčastěji se konají na různých místech bohoslužby u příležitosti svátku Mistra Jana Husa. Celkový počet všech míst, kde se slouží bohoslužba naší církve v sídle obce a ve střediscích (mimo některých specifických příležitostných bohoslužeb), je 528.

Dotazník nebyl zamýšlen jako detailní majetkový soupis objektů naší církve, ale soustřeďoval se především na liturgické prostory, ve kterých se bohoslužba naší církve koná. Uvádí se, že Církve československé husitské v roce 1935 vlastnila 95 sborových budov. V roce 1946 mělo již 153 náboženských obcí svůj vlastní

Dokončení na str. 3

Pozvání a program konference v Brně

Vážené sestry a vážení bratři, zveme vás na konferenci s tématem "Duchovní směřování a hospodářské zabezpečení Církve československé husitské", která se bude konat v sobotu 13. září od 9 do 16 h v pracovním středisku v Brně, Lipová 26.

Program

Pobožnost – br. patriarcha	9,00 – 9,15
Příspěvky jednotlivých br. biskupů a ses. biskupky	9,15 – 11,00
Ideové směřování ČČSH – br. patriarcha	11,00 – 11,30
Ekonomické aspekty směřování a činnosti ČČSH – finanční zpravodaj ÚR	11,30 – 12,00
Oběd	12,00 – 13,00
Diskuse	13,00 – 15,30
Shrnutí diskuse a zakončení	15,30 – 16,00

Konference, která je určena pouze pro členy ČČSH, má být prostorem pro rozhovor o aktuálních otázkách naší církve. Účast členů ústřední rady, místopředsedů diecézních rad, finančních zpravodajů, členů diecézních rad a tajemníků diecézních rad se předpokládá.

Přihlášky posílejte na adresu:

Ústřední rada ČČSH, Wuchterlova 5/523 Praha 6 – Dejvice PSČ 166 26, Fax: 220398120 (220398102), e-mail: ustredni.rada@ccsh.cz

Koukol

Chtěla bych vyjádřit svůj názor k článku Paradox Církve československé husitské od Pavla Hýbla, uveřejněnému v č. 33/2008 Českého zápasu.

Vím, že v mnohých náboženských obcích ubývá členů, vymírají staří a noví, mladí nepřicházejí. Ale církev má stále ještě dost členů, kterým je třeba se věnovat. Jsou živé náboženské obce a pak je nad síly faráře zajistit chod a všechny aktivity.

Jsem z Kladna a domnívám se, že pastorační asistentky jsou zde plně vytíženy a navíc užitečné. Jsou pomoci, která je potřebná.

Příklad: pobožnost v Domově seniorů, máme co dělat, abychom za hodinu svezly vozíčkáře a všechny účastníky do společenské místnosti, kde se pobožnost koná. Bylo by to nad síly duchovního a personál tuto povinnost nemá.

Dále - máme otevřené mateřské centrum - miniškolkou, šatník pro potřebné, pomáháme slabým a ohroženým, máme úřední hodiny rady starších, vydáváme sborový list, sbíráme oděvy pro diakonii.

Prosím tedy, aby se nezobecňovalo to, že pastorační asistentky nejsou potřeba.

Jak oživit církev? Jedině naší aktivitou, zájmem o ty nejstarší příslušníky i mladé v náboženských obcích. Dosvědčuji, že všechny aktivity, ženská a mužská skupinka, biblické hodiny, modlitební chvílky přinášejí ovoce.

Již patnáctkrát jsme byli jako sbor církve na společné dovolené v různých koutech naší vlasti. Kvalitní a prospěšnou náplň si členové církve vždy pečlivě připravují spolu s duchovním. Společné výlety, společné zážitky, poznávání jeden druhého nás sblíží a upevňuje společenství.

Myslím, že na jednoho člověka by to vše bylo nad jeho síly. S pomocí Boží a působením Ducha svatého zvládneme společně mnohé.

Vilemína Pokorná

Miniúvahy

V čase, keď sa učil rozprávať, zastrelili Martina Luthera Kinga. Nezmohol sa na nič iné, než do otcovej prekvapenej tváre zavračať: „Život je Kronos, požíra svoje najlepšie deti.“

***

Vychádzajme z čisto pozitivistickej platformy – bohovia sú mýtus, transcendentno neexistuje, metafyzika je prázdna veličina bez obsahu. Mierou všetkých vecí je človek, etika je iba plastelína v jeho rukách a akú normu kodifikuje, takú ju bude mať. Ale potom prečo neprevládli natrvalo aspoň v niektorých spoločnostiach idey rasizmu; prečo sa úkladná vražda nepresadila ako bežná norma; znásilnenie ako prirodzená forma ukojenia libida; krádež, lož, korupcia, ako oficiálne pro-

striedky obohacovania sa; prečo sa nikde neujali hyenizmus a chamtivosť ako všeobecne uznané spôsoby; atď. atď...?

***

Atómové zbrane plnia v jednej veci aj pacifistickú úlohu: Každý sa bojí začať.

***

Bez ruží niet vône, bez Boha niet svetla, bez ľudí niet snov.

***

To, o čo si včera usiloval, je smiešne, to, o čo dnes usiluješ, je zbytočné, to, o čo budeš zajtra usilovať, je smiešne a zbytočné. Začni už konečne usilovať o Boha.

***

Hovorme deťom pravdu. Naše názory nie sú podstatné, hovorme deťom pravdu.

Juraj J. Dovala

Z kazateľského plánu

17. NEDĚLE PO SVÁTCÍCH SVATODUŠNÍCH

Bůh rozmnoží plody vaší spravedlnosti.

2 K 9,10

První čtení: 2 K 8,7-8
Druhé čtení: 2 K 9,8-11
Evangelium: Mt 7,17-20
K obětování: Ga 5,22-23
K požehnání: Ř 14,17-19

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny.

(pokračování z minulého čísla)

STAŘÍ RODIČE 2

Příkladem muže, který zajistil bezpečí svým rodičům, je David. Jeho otec Jíšaj Betlémský měl osm synů, David byl jeho nejmladší. Davidovi rodiče museli být velmi staří, když byl David na útěku před králem Saulem. Tehdy se David dostal do Adulámu a Mispy Moábské. Za ním přišla i jeho rodina. David požádal moábského krále, aby převzal péči o jeho staré rodiče, pokud on bude ve skalní skrýši.

1 S 16,1-13; 22,1-4

V době Pána Ježíše se někteří synové špatně chovali ke starým rodičům. Když pronesli nad nějakou věcí slovo "korbán", znamenalo to, že je ta věc určena Bohu jako oběť, a tedy nedotknutelná. Kde bylo mezi dětmi a rodiči nepřátelství nebo neshody, využívaly dospělé děti možnosti "korbánu" k poškození rodičů. Kdyby syn oficiálně prohlásil všechny své peníze a všechnu majetek za

"korbán", pak mohl otcí a matce odmítnout jakoukoli pomoc. Pán Ježíš odsoudil tuto tzv. zbožnost, která byla založena na lidském ustanovení, nikoli na Božím zákoně.

Mk 7,8-13; Mt 15,1-9

Když chlapec zaútočí na starého, bezectný na váženého, pak je společnost v rozkladu.

Iz 3,5

***

LENOST A PRACOVITOST

Zákon Boží v Desateru přikazuje: Šest dní budeš pracovat a sedmý den nebudeš dělat žádnou práci! Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý!

Ex 20,8-11

I po návratu z babylónského zajetí kněz Nehemjáš dbá na to, aby se v den odpočinku nekonaly žádné práce – je to den zasvěcený Hospodinu.

Neh 13,15-22

Z výsledků své práce odevzdávali Izraelité Hospodinu o výroční slavnosti prvotiny – co bylo první zralé, a to

nejlepší ovoce stromů, obilnin a révy. Byl to projev díky svatému Bohu za zemskou úrodu. Bůh řekl: „Nikdo se neukáže před mou tváří s prázdnou!“

Ex 22,28(29); 23,15,19; 34,26;

Dt 16,16-17; 26,2.10;

Neh 10,33(32)-36(35)

Práce, která byla trýzní – Jákob u příbuzného Lášana. Otročina Izraelců v Egyptě při výrobě cihel a na poli.

Gn 31,36-44; Ex 1,13-14;

Dt 26,6-7

Radostná práce řemeslná a umělecká pro svatyni. Besaleeb a Oholiab uměli pracovat se zlatem, stříbrem a mědí, opracovávat kameny a obrábět dřevo. Uměli také fotovatovo dílo vyšivkářské na látce purpurové fialové, nachové a karmínové a na jemném plátně i dílo tkalcovské.

Ex 35,30-35; 36,1-2

Texty vybrala:

Jiřina Kubíková

(pokračování přístě)

Nad Písmem

JSTE BOHATÍ!

2 K 8,7-8; 2 K 9,8-11

Jste bohatí – četli Korintáně v dopise, který jim zaslal apoštol Pavel. On tím zdaleka nemyslel jen bohatství rušného přístavního města a jeho obyvatel, i když i to se v korintském prvokřesťanském sboru odráželo. Apoštol měl kupodivu na mysli bohatství duchovní: bohatství slova, víry, poznání, horlivosti... Kéž by náš sborový život byl takto bohatý! Potýkáme se přece stále s tolika nedostatky. Jenže Pavel není spokojen. A to přesto, že zmiňuje i blízké osobní vztahy se členy sboru. Nepodléhá ani tomu, co tak rádi prožíváme ve svých sborech. Nenechá se svést vědomím obliby, dokonce lásky, to vše je mu málo. Nepřehlídí kvůli tomu nedostatky, ba těžké krize sboru. Vytýká jim ostře, čím se prohřešují. Neztrácí ze zřetele to první a nejdůležitější: Pravým středem obce je Kristus a pravou náplní křesťanské existence není vlastní skvělost, ale bytí pro druhé.

Apoštol Pavel laskavě, ovšem naléhavě upomíná Korintány o dílo milosti. Zřejmě právě z bohatého korintského sboru vzešel impuls k materiální pomoci potřebným křesťanům v Judsku, v Jeruzalémě, ale pak jej v mnohém zahanbili svou obětavostí Makedonci. Apoštol tedy vybízí, aby se tento sbor nestal místem, které by sice prosperovalo v leckterých duchovních záležitostech, ale jaksi samo pro sebe. Aby nebyl sborem, z něhož by neplynulo nic ven, do okolí, protože by své bohatství dokázal "spotřebovat" sám pro sebe. V tom vidí apoštol možnou nedostatečnost, a proto napomíná a vybízí.

Opravdovost lásky není zdaleka jen v tom, že "doma všechno klope". Projevuje se i navenek, protože takový domov "prohřívá" láskou i své okolí. Opravdovost lásky se projevuje v ochotě vydat se z něčeho. Došlo by k nasycení zástupů, kdyby se nenašel

chlapec, který dal k rozdělení své chleby a ryby? (viz J 6,9-12)

Co má dnes církev? Nejsou to až tolik hodnoty a věci v tomto světě uznávané. Nebo myslíte, že kromě období velkých katastrofických událostí má obětavost, vzájemná pomoc, poctivost atd. šanci dostat se na první novinové stránky? Spíš jde o hodnoty postrádané a často tiše hledané (pokora, odpuštění). Ne zbytečně se otevírají v západní Evropě leckterá církevní zařízení, aby poskytla lidem odpočinek, ticho, meditaci, modlitbu, duchovní radu... Kde má člověk – honěný požadavkem nejvyššího výkonu, touhou po úspěchu a po vyniknutí, snahou užít si všech nabídek a zábav – potkat svůj střed, své nitro, kde má možnost pochopit své místo a svůj úkol na zemi? Copak musí čekat, až ho přes jeho rychlost (nebo právě proto) dostihnou únava, nemoc, věk a jiné svízele, aby se zastavil, hledal a snad našel? Aby pochopil, že plnost života je jinde?

Jste bohatí – Pavlovo slovo zní také k nám, dnešním křesťanům. Čím je dnes bohatá církev? Čím je bohatá naše náboženská obec? Má-li pokoj Kristův, má mnoho a má co rozdávat. Od člověka k člověku, ve svědectví přiměřeném schopnosti křesťanů vypovídat o vlastní víře. Od člověka k člověku – zdaleka ne jen slovy nauky, ale drobnými činy pomoci a lásky. To, co máme a co se nám někdy zdá tak málo, se může stát základem sycení duchovního hladu našich současníků, pokud dovolíme Kristu, aby to vzal do rukou a s požehnáním rozdělil.

Ježíš ve svém výroku o stromu dobrém a špatném nemluví zdaleka o druzích stromů. Je jedno, rostou-li v našem sadu jabloně, švestky nebo ořešáky. Když je tam máme, stojíme o jediné: o dobrou úrodu. Chyba není

v druhu či rozmanitosti, kritická je jediná skutečnost: neúrodnost. Nad tou visí vidina odsouzení do ohně, který spálí nepotřebné. Běda, nezbudeli po ohni nic než popel.

Společnost, která dnes váží potřebnost či zbytnost financování církví, má kritéria nastavena pochopitelně podle sebe. Mnoho z těch, kdo o tom rozhodují, nepoznalo církev v jejím úkolu. Nepřišel jim do cesty nárok Božího slova, nepotkali křesťanskou lásku prakticky projevenou, nikdo je nepřivedl do společenství věřících, církev znají jen z negativních mediálních případů. Očekávání lidí spojená s křesťanstvím po změně režimu se nenaplnila. Církev měly příliš co dělat samy se sebou. Ze svého bohatství nebyly pohotovы rozdávat včas a dost a to potřebné.

Nemá smysl "plakat nad rozlitém mlékem". Jde o to opustit "samospotřební" způsob našeho křesťanství a být vnímaví pro potřeby lidí okolo nás. Stojí za to opřít se o zaslíbení („Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě přebývalo pro každé dobré dílo“) a v drobné práci každého dne, ve vytrvalé modlitbě být i se svým málem k dispozici Pánu a těm, kdo nás potřebují.

Jana Wienerová

*Pane Bože,
děkuji ti za náboženskou obec,
která mi pomohla najít
smysl mého života,
děkuji za vše dobré
a za všechny mé blízké.
Prosím tě také,
abych se mohl lépe učit
a měl z toho radost,
neboť chci poznat
moudrost života.*

Jan Bojda,
žák VII. B

HRST VZPOMÍNEK A ZAMYŠLENÍ...

Svůj příspěvek do kytice blahopřání k 80. narozeninám bratra prof. Milana Salajky uvedu jeho vlastními slovy. Napsal je k sedmdesátinám mého muže, Josefa Špaka.

„Není to tak dávno, co bylo zvykem vydávat u příležitosti významných jubileí církevních a teologických předáků knižní sborníky. Asi většina duchovenstva je přijímala s jistou nedůvěrou, a to z obavy, >abychom oslavovali Boha, nikoli však člověka<. Nadto v dnešní liberální společnosti každý má svá „práva“ a předáky je lépe spíše kritizovat, nežli jim vyjadřovat vděk.“ (ČZ č. 14 dne 4. 7. 1999)

Patřím mezi spolupracovníky bratra Salajky, kteří náležejí do skupiny oněch vděčných. Ne že bych nevnímala některá selhání a omyly našeho jubilanta. Však si kritiky, soudů a odsudků, spravedlivých i nespravedlivých, které padaly na jeho hlavu a čest, vybral vrchovatě. Také za ně mírou vrchovatou zaplatil. Kdo pamatuje počátek 90. let minulého století a církevní shromáždění k volbě patriarchy, ví, co mám na mysli.

Chci však napsat pár vzpomínek na svého bratra v Kristu, kolegu faráře a učitele, jak jsem ho v průběhu uplynulých skoro padesáti let měla možnost poznávat při společné práci v díle církve.

Psal se rok 1962, měsíc září. Sloužila jsem pár týdnů jako duchovní – čerstvá absolventka Husovy bohoslovecké fakulty v žižkovské náboženské obci. Jako většina mladých duchovních i já jsem toužila použít své získané teologické vzdělání k nápravě "starých způsobů" církevního života. Tehdy mne bratr farář Salajka z mého budovatelského nadšení pozvolna přiváděl k práci, která směřuje ke skutečné obnově života církve. Měla jsem si připomínat, že ta práce spočívá ve vytrvalé každodenní povinnosti věnovat se modlitbě, svěřeným bratřím a sestřím, studiu Písma

i další teologické literatuře. V čase našeho společného působení v náboženské obci jsem měla možnost vidět zblízka, jak vznikaly "prvotiny" Salajkovy bohaté publikační činnosti. Byly to knížky: Člověk před Boží tváří a Poselství člověku. Zvláště druhá ze jmenovaných je velmi dobrou orientační pomůckou všem začátečníkům na cestě víry. Užitek z ní mohou mít podnes všichni, kdo vedou biblické hodiny.

To nejcněnější, co jsem si odnesla z bohoslovecké dílny bratra Milana Salajky, je vztah k liturgii a zaujetí pro liturgickou tvorbu. Už na žižkovské faře vznikaly podněty, které se staly základem mnohaleté práce liturgické komise, jejímž výsledkem bylo vydání Bohoslužebné knihy ČČSH v roce 1992. Tato Bohoslužebná kniha, jejíž liturgický text je obnovou teologického a zvěstného záměru liturgie Karla Farského, a zejména její druhá – modlitební část, misál, nedošly, bohužel, přijetí u řady duchovních, ačkoli je tato Bohoslužebná kniha z usnesení VII. sněmu doporučena jako závazná. Není tak využito nabídnutí bohatství modlitebního dědictví církve celých staletí. Škoda.

Do vzpomínek na spolupráci s bratrem Milanem Salajkou patří radost ze setkání při katedrových schůzích a teologických konferencích. Tu jsme se my, duchovní, ale i laici, při přednáškách bratra profesora vzdělávali ve věcech praktické činnosti církve a užili jsme přitom i dost legrace a tolik potřebného povzbuzení a vzájemné solidarity. Právě při těchto přednáškách vnímavý posluchač přijímal nejen nové poznatky, ale i osobní svědectví a sounáležitost (nechci užít slovo láska) s životem celé naší Církve československé husitské. Bratr Milan Salajka se upřímně radoval (a raduje) z "úspěchů" kohokoli v církvi, mnoha bratřím a sestřím k "úspě-

chu" a dobrému vzdělání pomohl. Stejně tak se rmoutil (a rmoutí) nad nehodnými a zejména lenivými duchovními správci našich náboženských obcí.

Hluboký zájem o "osud" a budoucnost naší církve můžeme vnímat z řady článků uveřejněných v Českém zápase. Analyzuje v nich kritickými postřehy, ale i možným řešením krizové situace církve, které se zvláště v posledním čase objevují. Připomenu tu slova Milana Salajky z jeho článku z roku 2007 pod názvem Nemůžeme jednat a žít jinak?

„Prosím tedy všechny odpovědné – biskupy, laiky, učitele, správce úřadů, publicisty: Upevňujte bděle Církev československou husitskou na zdravém duchovním a mravním základě Duchů Kristova. Zejména ústřední radě chceme povzbudivě připomenout: nalezněte odvahu učinit přítrž naprosté netečnosti některých a volejte sami ke kázni ty, jimž se ČČSH neukazuje být zrovna blízkým domovem. – Nepřestáváme toužit po skutečné obrodě své církve. Uvědomujeme si však, kolik si to žádá pokory, pravdivosti, rozhodnosti a pracovitosti. Ale což to nepatřilo ke znakům ČČS od jejího počátku? A což je vůbec křesťansky oprávněná jiná cesta než tato?“

Je a bude mnoho slov, která Milan Salajka při svém významném životním jubileu uslyší a přijme. Své poděkování, přání i slovo na cestu do času, který mu Pán Bůh dopřeje, jsem našla v Žalmu 138.

Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu, za tvé milosrdenství a za tvou věrnost; i když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vztáhneš ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě spasí. Hospodín za mě dokončí zápas. Hospodine, tvoje milosrdenství je věčné, neopouštěj dílo vlastních rukou!

Jana Špaková

Prof. Milan Salajka se začátkem září dožívá významného životního jubilea

755 LET OD ÚMRTÍ VÁCLAVA I.

Prozíravost vedla Václava otce Přemysla I. Otakara k tomu, aby syna postupně zasvěcoval do povinností vladaře. Spolu s jeho manželkou Kunhutou, dcerou Filipa Švábského, ho nechal ve 23 letech korunovat na českého krále. Asi znal dobře synovu povahu - na jedné straně nadaný a energický, na druhé citel zábav a až rozmařilého života. Také si liboval v "krásoumě, a zvláště v básnictví", jak píše F. Palacký. Ale ze všeho nejvíce miloval Václav lov a tato vášně ho připravila o oko (odtud i jeho přívlastek Jednooký).

Postupně převzetí vlády znamenalo, že Václav pokračoval v Přemyslově politice. V první řadě musel řešit spor s posledním rakouským Babenberkem, vévodou Bedřichem Bojovným. Šlo o urážku, již se dopustil, když zapudil svou manželku Žofii, sestru uherské královny. Václavova matka Konstancie také pocházela z Uher, a tak Václav, od roku 1230 už vládnoucí král, jako "rodinný mstitel" vpadl 1230 až 1231 do Rakous. Bedřichova svárlivá povaha proti němu popudila i císaře Fridricha II., který ho uvrhl do říšské klatby (1236) a pověřil Václava, aby ho pokořil. Václav se zmocnil Dolních Rakous i Vídně, když Bedřichovi zůstalo věrně jen Vídeňské Nové Město. Obava říšských knížat, že by císař ziskem Rakous příliš posílil svou moc, vedla k horečné diplomatické aktivitě především církve, jejímž výsledkem bylo smíření Václava s Bedřichem. V té době pro celou střední Evropu vyvstalo nebezpečí tatarského (mongolského) vpádu. Václav opevnil pohraniční hory a vytáhl na pomoc knížeti Jindřichovi II. Vratislavskému. Severní proud mongolských hord už totiž dobyl Kyjev a udeřil na Polsko. Jindřich nemohl ovšem na českou pomoc čekat a 9. 4. 1241 svedl nešťastnou bitvu u Lehnice, v níž padla většina jeho bojovníků i on sám. Václav Tatarů odrazil v Kladsku a poplašen zprávami, že jeden houf Tatarů už dobyl Míšeň, vypravil se jim naproti přes Žitavu. Rozhodný Václavův postup měl značný vliv na růst prestiže Českého království.

Krátko poté se obnovily spory s Bedřichem, který náhle odmítl splnit smlouvu s Václavem a Gertrudu nabídl tentokrát přímo císaři. Václavovi slíbil pomoc uherský Bela, jemuž Bedřich odňal část území za vpádu Tatarů, a také Ota Bavorský. Slíbená pomoc však nedorazila, české vojsko utrpělo porážku, ale přesto podmínky míru byly pro Václava příznivé - Gertruda byla opět příslibem na Vladislavovi, protože Bedřicha čekala rozhodující bitva s Uhry, v níž nakonec padl. Ani Vladislav se z vlády v Rakousích dlouho netěšil, protože už následujícího roku 1247 zemřel. Tou dobou už byl Václav znám spíše rozmařilým životem než správou země. Jeho mladšímu synovi Přemyslovi (II. Otakaru), novému moravskému markraběti, nabídla většina šlechty a duchovenstva v čele s biskupem, aby se spolupodílel na vládě, a zvolila ho 31. 7. 1247 za mladšího krále. Využil se precedentu, kdy i sám Václav I. byl korunován ještě za otceva života, nikoliv ovšem proti jeho vůli. Václav se nemínil podobnému nátlaku vzdát a sháněl posily jak v Německu, tak v Rakousích, zejména u papežových přívrženců. Válka mezi otcem a synem se rozhořela naplno roku 1248 se střídavými úspěchy. Přemyslovi se sice podařilo opanovat celé Čechy, když Václav po neúspěšném obležení Prahy musel odejít na panství svého spojence Boreše z Rýzmburka v severních Čechách. Ale po vítězství u Mostu se obratnou politikou podařilo Václavovi donutit Přemysla ke smíru, a navíc ho - když pak jednal o ústupcích pro své spojence - zajal a donutil podrobit se.

Václav podporoval německou kolonizaci a královskou moc upevňoval i výstavbou hradů a zakládáním měst (Trutnov, Slaný, Stříbro ad.). Zvýšenou měrou se v zemi prosazoval německý a západoevropský kulturní vliv - rytířské turnaje, pražský dvůr hostil nejproslulejší minnesängry (prý i proslulého Walthera von der Vogelweida) a vznikaly také první stavby v gotickém slohu u nás.

(red)

ÚDAJE O KONÁNÍ BOHOSLUŽEB PODLE PRŮZKUMU

Dokončení ze str. 1
sbor (kostel) nebo církevní dům a 39 vlastních farních budov. Pozemek na stavbu sboru mělo 65 náboženských obcí. Do roku 1952 vzrostl počet na 245 sborových budov. V následujících letech se adaptovaly další objekty a rekonstruovaly například zničené bývalé synagogy. Ze zjištěných údajů se usuzuje, že naše církev má k bohoslužebným účelům **254 vlastních sborů a modliteben**, z toho diecéze plzeňská 26; brněnská 34; pražská 90; královéhradecká 62 a olomoucká 42. Není zde však rozlišována skutečnost, kdy v jednom sborovém objektu je více bohoslužebných prostor - zimní modlitebna, kaple apod. Bylo zjištěno, že **kulturními památkami** jsou naše sbory v počtu více než 70. Aktualizace údajů potvrzuje, že nejvíce našich sborů je označeno jménem českého náboženského reformátora Mistra Jana Husa. Názvy "**Husův sbor**", "**Husova kaple**" či "**Husův dům**" byly uvedeny v počtu **127**. Ostatní názvy ukazují na dobové akcenty tradice a spirituality naší církve. Někdy byl původní název historického objektu pone-

chán, jindy byl nahrazen novým označením například podle osoby z tradice české reformace.

Z dotazníku je zřejmé, že místně se naplňuje ekumenická otevřenost vůči naší církvi, neboť jsou užívány pro naše bohoslužebná shromáždění některé evangelické sbory, mimořádně i římskokatolické kaple a farní místnosti a další prostory patřící křesťanským církvím u nás. Sborů a modliteben **Českobratrské církve evangelické**, kde se slouží naše liturgie, je uváděno celkem **22**. Z dalších prostor, kde je sloužena pravidelně nebo příležitostně naše liturgie, jsou to **zámecké kaple, obecní kostely a kaple, domovy seniorů** a domy s pečovatelskou službou. **Městský a obecní úřad** propůjčuje místnost k bohoslužbám naší církve ve **43** případech. Jako další místa pro liturgické společenství byly uvedeny třídy základních škol, klubovny, kulturní domy, sály restaurace i soukromé prostory - byty. Je zde zřejmá velká rozmanitost míst, kde se naše liturgie mimo sbory koná.

Získané údaje mají za účel rozšířit v církvi i navenek větší vzájemnou

informovanost o konání našich bohoslužeb. Poslouží po upřesnění a zhodnocení jako podklady k věcné diskusi a odpovědným úvahám o duchovní správě a její koncepci v naší církvi.

Tomáš Butta

Z EKUMENY

Dva nejvyšší pravoslavní patriarchové se šli v Kyjevě a zavázali se k jednotě církve.

Stalo se to při oslavách 1020. výročí "pokřtění Kyjevské Rusi". V r. 988 kníže Vladimír přijal křesťanství, vyhlásil ho za státní náboženství a 25. července následovaly hromadné křty obyvatel Kyjeva.

Oslav se zúčastnil ekumenický patriarcha Konstantinopole Bartoloměj I., považovaný za duchovního vůdce pravoslavných křesťanů, a moskevský patriarcha Alexej II. Oba patriarchové společně slavili nedělní liturgii.

Ekumenický patriarcha navštívil Kyjev poprvé po 350 letech.

(red)

ZPRÁVY

Slavnost poděkování

Blanenský Husův sbor - dřevěný kostel, zdobí řada vzácných obrazů - ikon. Jedná se o původní součást interiéru kostela, když stál ještě na Podkarpatské Rusi. Během roku prošlo šest ikon celkovým restaurováním, malbou, zlacením a řezbou. Dnes se skví v plné - původní kráse. Chceme za toto dílo obnovy poděkovat. Pozvání k nám na Moravu přijal bratr pražský biskup h. doc. ThDr. David Tonzar, ThD. se svojí paní.

Slavnost v blanenském sboru se koná v neděli 7. září v 9 h za přítomnosti představitelů města, restaurátorů a památkové péče.

Kromě tohoto setkání uvítáme bratra biskupa v sobotu 6. září ve 14 h v kapli v Rudici, v neděli 7. září ve 14,15 h ve sboru ve Vyškově a v 16 h v Ruprechtově. Těšíme se na viděnou.

Farní úřad a rada starších

Bohoslužba v Holicích

Zveme vás v neděli 14. září do Husova sboru v Holicích na bohoslužbu, kterou bude sloužit bratr královéhradecký biskup Štěpán Klásek.

(rst)

Pozvánka na koncert

Náboženská obec v Brně-Řečkovících, spolu s občanským sdružením Verbum et Musica, přivítá 27. září v 18.30 h ve Sboru Páně na Vážného 6 vskutku vzácné hosty ze Slovenské republiky, a to Chrámový sbor apoštola Pavla, který nás přijede svým zpěvem potěšit až z dalekého Brezna na Slovensku. Chrámový sbor apoštola Pavla vznikl v roce 1995. Sdružuje 35 členů z různých křesťanských církví pod dirigentským i lidským vedením dr. Jána Zachara.

V rámci koncertu, nazvaného "Chraňme si pravdu a lásku", zazní duchovní písně napříč celým církevním prostře-

dím, od reformovaných církví, přes zpěvy římskokatolické, řeckokatolické, až po pravoslavné, ale i zpěvy starokřesťanské nebo světské hymnické. Své zastoupení při koncertu nalezne i současná duchovní hudba, prezentovaná písněmi z francouzské ekumenické vesničky Taizé. Chrámový sbor apoštola Pavla v Brezne je pěvecké těleso, které pravidelně vystupuje na území celé Slovenské republiky a účastní se pěveckých festivalů duchovní hudby. Jeho vysoké kvality jsou zárukou hlubokého uměleckého zážitku.

Koncert chce ukázat, že společná víra křesťanů z různých církví dokáže spojovat lidi nehledě na hranice mezi národy, státy, či hranice, které nosíme ve vlastních srdcích, a že dokáže potěšit a přiblížit i lidi bez vyznání.

Snad můžeme prozradit již nyní, že občanské sdružení Verbum et Musica s náboženskou obcí Brno-Řečkovice připravují na přelom října a listopadu uvedení koncertního pořadu Štěpána Raka a Alfreda Strejčka "Vivat Carolus Quatrus" (Hold Otci vlasti, králi Karlu IV.), který naváže na již dříve uvedená koncertní představení "Vivat Comenius" a "Vánoční rozjímání". Více informací naleznete na internetové adrese www.verbumetmusica.com Vstupné na koncert pěveckého sboru je dobrovolné a výtěžek je věnován na podporu alternativních kulturních projektů. Vstupenky je možno si rezervovat i telefonicky na tel. č. 737 625 092 nebo 607 561 146.

Jakub Marša

Biblická soutěž

Letos proběhne již 6. ročník Mistrovství České republiky ve znalostech Bible. Bude se konat 13. září v Jednací síle Senátu Poslanecké sněmovny ČR.

Mistrovství je organizováno českou pobočkou Mezinárodního křesťanského velvyslanectví Jeruzalém v tradiční spolupráci s Českou bib-

lickou společností a Biblickou jednotou. Letos je poprvé propojeno s dalším projektem "Národy světa pší Bibli".

Všichni zájemci mohou opisovat Bibli den poté, tedy 14. září v Jeruzalémské synagoze v Praze. Opsané verše budou posléze uloženy v Údolí Bible v Izraeli.

Hlavním cílem mistrovství je obrátit pozornost obyvatel Čech, Moravy a Slezska ke Knize knih - nejenom cestou osobního svědectví, ale i prostřednictvím sdělovacích prostředků, které chceme opět výrazně zapojit. Můžeme tak společně přispět k návratu Bible do širšího povědomí našeho národa. Předpokládáme, že se tohoto mistrovství zúčastní opět soutěžící ze zhruba 11 denominací jako v letech minulých.

Více informací na www.icej.cz.

(icej)

Pout' v Litomyšli

Srdečně vás zveme na společnou bratrskou pout' Českobratrské církve evangelické a Církve československé husitské, konanou v sobotu 13. září v Litomyšli. Odjezd v 8 h od České spořitelny v Litomyšli, konec programu v 17 h u zvoničky v Pazušce u Litomyšli. Jede se auty, bude přistaven mikrobusek, mladí se mohou připojit na kole či pěšky - žádná ze zastávek pouti není daleko. Rezervace míst a oběda u p. Jiráčka, tel. 461 612 222, mobil 728 023 751.

(rst)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 8. 9. - 20 h

Mozart, Bach, Vivaldi
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle
* 9. 9. - 17 h

Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
* 10. 9. - 17 h

Händel, Telemann, Bach
J. Prokop - varhany,
M. Laštovka - trubka
* 11. 9. - 17 h

Haydn, Vranický, Mozart
STRING TRIO PRAGA
* 12. 9. - 17 h

Bach, Schubert, Verdi
J. Kšica - varhany,
T. Jindra - bas
* 12. 9. - 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart
Praga Sinfonietta Orchestra,
diriguje: M. Němcová,
Y. Škvárová - alt
* 13. 9. - 17 h

Bach, Händel, Rossini
K. Valušková - soprán,
O. Musilová - mezzosoprán,
U. Němečková - varhany
* 13. 9. - 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart
Praga Sinfonietta Orchestra,
diriguje: M. Němcová,
Y. Škvárová - alt
* 14. 9. - 17 h

Bach, Mozart, Debussy
DUO PER LA GIOIA,
Z. Šolcová - harfa,
M. Mesany - flétna
* 14. 9. - 20 h

Bach, Händel, Orff
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus - varhany

KALENDARIUM - ZÁŘÍ

8. 9. 1198 - Souboje o dědictví v římskoněmecké říši (po smrti Jindřicha VI.) mezi Štaufy (Filip Švábský) a Welfy (Ota IV. Brunšvický) využil Přemysl (byl spojenec Štaufů) k upevnění své moci: při korunovaci v Mohuči vydal Filip Přemyslovi listinu, v níž mu potvrdil udělení dědičné hodnosti královské; současně uznal právo české feudality volit si vládce bez vnějších zásahů, uznal i staré hranice českého státu a právo krále na investituru pražských biskupů.

9. 9. 1553 - Zemřel v Kroměříži Jan Dubravius, vlastním jménem Jan Skála (* asi 1486 v Plzni) - humanista a olomoucký římskokatolický biskup, který patřil k nejpřednějším latinským humanistům v českých zemích. Pro českého krále Ludvíka Jagellonského napsal (na způsob Nové rady Smila Flašky z Pardubic) básnickou skladbu *Theribolia (Rada zvířat)*, 1520). V roce 1522 ho král Ludvík pasoval na rytíře. V roce 1541 se stal olomouckým biskupem. Byl vyhledávaným spolupracovníkem Ferdinanda I., který ho rovněž používal pro různá diplomatická poselství. Následníkovi trůnu Maxmiliánovi (II.) připsal svou latinsky psanou kroniku *Dějiny království českého*, vydanou v roce 1552 a pak ještě několikrát doma i v zahraničí. Vydal také o Hájkovu Kroniku českou, kterou místy jen volně přeložil. Kromě toho napsal (latinsky) rozsáhlý spis *O rybnících*, který dlouhou dobu sloužil jako základní kniha v oboru rybníkářství.

9. 9. 1743 - Francouzská posádka v Chebu se vzdala rakouským vojákům. České země (s výjimkou ztraceného Slezska) byly podrobeny Marií Terezií, skončila bavorsko-francouzská okupace Čech.

9. 9. 1813 - V Teplicích došlo k podpisu spojeneckých smluv Rakouska s Ruskem a Pruskem; Rakousko i Prusko se vzájemně zavázalo k obnovení územního status quo před rokem 1805. Dne 3. října bylo završeno začlenění Rakouska do protifrancouzské koalice uzavřením rakousko-anglické spojenecké smlouvy. Také Bavorsko se připojilo ke koalici (opustilo Rýnský spolek).

9. 9. 1948 - Předsednictvo ÚV KSČ schválilo politiku "ostrého kursu proti reakci" s konkrétními opatřeními (tvrdý zákon na ochranu republiky, zřízení táborů nucené práce, ostrý postup proti živnostníkům a kulakům atd.).

10.-19. 9. 1833 - V Mnichově Hradišti proběhla schůzka rakouského císaře Františka I., ruského cara Mikuláše I. a pruského korunního prince (pozdějšího krále) Bedřicha Viléma; výsledkem jednání byla rakousko-ruská smlouva (9. září t. r.) o vzájemné garanci držav v rozděleném Polsku a o společném postupu proti polskému národně revolučnímu hnutí (potvrdil pozdější vojenský zásah proti povstání v Krakově v roce 1846). Rovněž se oba státy zavázaly zachovávat status quo v Turecku (smlouva z 18. září t. r.). O měsíc později (16. října) byla podepsána v Berlíně rakousko-pruská smlouva.

10. 9. 1898 - Ve švýcarské Ženevě byla zavražděna císařovna Alžběta italským anarchistou L. Lucchenim.

12. 9. 1253 - Zemřel král Václav I. (* 1205) - viz i str. 3.

12. 9. 1688 - Narodil se v Červeném Hrádku u Chomutova Ferdinand Maxmilián Brokof (+ 8. 3. 1731 v Praze) - sochař a řezbář. Jeho plasticky rozvinutý styl nacházíme poprvé na sousoší sv. Barbory na Karlově mostě a pak na dalších - vrcholů sousoší sv. Ignáce a Františka Xaverského. Okolo roku 1714 spojil své umění s dílem významného rakouského architekta Jana Fischera z Erlachu. Tak pronikl do Vídně, do Vratislavi i jinam. Z těch let pochází i monumentální sousoší dodnes zdobící Hradčanské náměstí.

12. 9. 1893 - Nad Prahou a třemi okolními okresy byl vyhlášen výjimečný stav. Znamenalo to zrušení shromažďovacího a spolčovacího práva, ochromení svobody tisku a zastavení porotních soudů. Jako záminku si vláda vzala velikost nebezpečí, které prý hrozilo monarchii ze strany pokrokového hnutí. Na 12. září se připravovala velká demonstrace, jež měla připomenout císařův reskript z 12. září 1871. Následovalo zatýkání předních činitelů pokrokářů. Ke zrušení výjimečného stavu došlo 11. října 1895.

12.-13. 9. 1938 - Henleinovci se pokusili po Hitlerově protičeskoslovenském projevu na sjezdu NSDAP v Norimberku o puč. Nepokoje byly potlačeny a vedoucí činitelé Sudetoněmecké strany v čele s K. Henleinem uprchli do Německa. V pohraničí bylo vyhlášeno stanné právo.

13. 9. 1798 - Dvorský dekret zakazoval vystavování a půjčování necenzurovaných tiskovin v kavárnách a ve veřejných místnostech.

13. 9. 1868 - Narodil se v Počátkách u Pelhřimova Otakar Březina, vlastním jménem Václav Jebavý (+ 25. 3. 1929 v Jaroměřicích nad Rokytnou) - básník, přední představitel symbolismu. První básně, ale i prózy, otiskoval pod pseudonymem Václav Danšovský. Jádrem jeho díla tvoří pět básnických sbírek, počínaje *Tajemnými dálkami* a konče sbírkami *Ruce a Stavitelé chrámů*. Zároveň podstatu své tvorby a filosofické názory vyložil v esejích *Hudba pramenů*.

13. 9. 1968 - Byl přijat zákon umožňující existenci a činnost jen těm politickým stranám a organizacím, které jsou sdruženy v Národní frontě. Současně byl přijat zákon o některých přechodných opatřeních k upevnění veřejného pořádku; národní výbory se jím zmocňovaly zakázat nebo rozpustit veřejné shromáždění, jež by mohlo "narušit důležité politické zájmy státu nebo by bylo zaměřeno proti socialistickému řádu". Zákony znamenaly hluboký zásah do ústavních a občanských práv.

14. 9. 1953 - Bylo zrušeno ministerstvo národní (státní) bezpečnosti a policie byla opět podřízena ministru vnitra, jímž se stal R. Barák (vystřídal V. Noska).

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

POZNÁTE JE PO JEJICH OVOCI

Jistě na první pohled rozlišíte, že na jednom stromě je ovoce víc. Spočítáte, o kolik plodů to je?

(Řešení z minulého čísla: Jen jednoho je třeba.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9